

ПРИМІТКИ
до річної фінансової звітності ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНSOVA КОМПАНІЯ «CBAPOГ ФІНАНС»
станом на 31.12.2023 року

1. Організація та діяльність

Основні відомості про Товариство:

Найменування: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «CBAPOГ ФІНАНС»,

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 42708895

Місцезнаходження: 04071, м. Київ, вулиця ХОРИВА, будинок 7, приміщення 2.

Код КВЕД 64.92 Інші види кредитування;

Код КВЕД 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (основний);

Код КВЕД 66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення

Ліцензії на проведення господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку фінансових послуг цінних паперів), а саме:

НАДАННЯ КОШТІВ У ПОЗИКУ, В ТОМУ ЧИСЛІ І НА УМОВАХ ФІНАНСОВОГО КРЕДИТУ, розпорядження Нацкомфінпослуг від 20.02.2020 №343

НАДАННЯ ПОСЛУГ З ФАКТОРИНГУ, розпорядження Нацкомфінпослуг від 20.02.2020 №343 21.11.2019 № 2358

Учасником Товариства є:

Учасник Товариства:	Частка у статутному капіталі, %
Фізична особа - резидент ГОЛУБ МИКОЛА ВАЛЕРІЙОВИЧ	100%
ВСЬОГО	100%

Фінансова звітність Товариства затверджена керівником Товариства 26 лютого 2024 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

Станом на дату затвердження цієї фінансової звітності основна частина критичних активів Товариства без значних пошкоджень. Товариство продовжує свою роботу, суттєва невизначеність щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі мало ймовірна.

2. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

Товариство не має рахунків в іноземній валюті та не має ліцензій щодо діяльності з валютними цінностями, тому курсові різниці, що виникають при здійсненні розрахунків за монетарними статтями або при перерахунку монетарних статей за курсами, що відрізняються від курсів, за якими вони

перераховувалися при первісному визнанні протягом звітного періоду або у попередніх звітних періодах не розраховуються та не мають впливу на фінансово-господарську діяльність та формування фінансової звітності Товариства.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Після кількох років відновлення від економічної та політичної кризи 2014-2015 років, реальний ВВП почав зростати, досягши 3.2% у річному обчисленні за 2019 рік. У 2020 році спалах та широке поширення у світі епідемії нової хвороби COVID-19 мали суттєві фінансові наслідки для всіх ринків та економік країн. Серед таких наслідків - перебої з виробництвом і постачаннями, падіння обсягів виручки, продуктивності або всього перерахованого вище відразу, недоступність персоналу (в тому числі висококваліфікованого), закриття представництв, торгових точок і так далі, труднощі або повна неможливість залучення фінансування, затримка в реалізації бізнес-планів щодо зростання та розширення, згорання інвестиційних програм тощо, тимчасового послаблення української гривні до долара США і Євро. Такі наслідки призвели до знецінення, як фінансових так і нефінансових активів, значного перегляду в оцінці запасів, вплинули на справедливую вартість активів та порушення виконання умов за кредитними зобов'язаннями, зростання виплат у зв'язку з безробіттям, збитковість діяльності тощо. Значна кількість компаній в країні вимушені були припиняти або обмежувати свою діяльність на невизначений час, що призвело до обмеження ділової активності, та вплинуло на попит товарів та послуг Товариства.

Через запровадження карантинних та обмежувальних заходів урядом України, урядами інших держав – торговельних партнерів України, реальний ВВП України зазнав спаду на 4,2% за 2020 рік. У 2021 році ВВП України відновив зростання до 3%. Також у 2021 році спостерігалась стабілізація курсу гривні до провідних іноземних валют після того, як в 2020 році національна валюта України девальвувала на 19.3% відносно долара та на 31,5% відносно євро.

Показник падіння ВВП України в 2022 році - найгірший за часів незалежності. Але упродовж 2023р. переглядом прогнозів розвитку економіки України (міжнародних інститутів та вітчизняних владних інститутів) — від вкрай низьких темпів зростання (і навіть падіння) реального ВВП, поданих на початку року, до цілком позитивних, поданих вже восени.

Так, у жовтні Світовий банк поліпшив прогноз зростання ВВП України у 2023р. до 3,5%, що на 1,5 відсоткового пункту (в.п.) вище від його ж червневих оцінок (на початку року прогноз був навіть негативний). Головними чинниками покращання прогнозу, як зазначалось, стало стабільніше електропостачання, збільшення державних витрат, велика зовнішня допомога, вищий, ніж очікувалося раніше, урожай, а також підвищення споживчої та ділової впевненості, які сприяли поступовому зростанню активності у 2023р. після обвалу рік тому.

Умови розвитку економіки України у 2024р. визначатимуться складним поєднанням різноспрямованих внутрішніх та зовнішніх факторів, які посилюватимуться міжнародними протистояннями світових політичних та економічних лідерів, збереженням високих ризиків продовження повномасштабної російської агресії, а також нових вогнищ військових протистоянь.

Серед вірогідних процесів, які сприятимуть/заважатимуть макроекономічному зміцненню у 2024 році:

Продовження звільнення українських земель в умовах значного опору загарбників, яке може подовжуватиме терміни визвольної боротьби. Нами не розглядається сценарій швидкого закінчення військових дій на території країни, так само не розглядається сценарій консервування бойових дій і виходу на «мирні переговори»;

Партнерська військова, фінансова і гуманітарна допомога продовжуватиметься, хоча й набуватиме дещо менших обсягів, і буде переважно сконцентрована на військових цілях. Нами не розглядається сценарій припинення або мінімізації зовнішньої допомоги;

Внутрішньополітична напруженість, не переростатиме у конфронтаційне протистояння, владні інститути продовжуватимуть працювати відповідно до Конституції та чинного законодавства, громадянське суспільство й надалі активно діятиме, будь-які провокативні дії, спрямовані на згорання демократичних прав і свобод чи провокування суспільного протистояння будуть унеможливлені;

Відбудеться поживлення відбудовчих і відновлювальних процесів в областях, які значно постраждали від агресивної навали. Зростання економічної активності відбуватиметься як внаслідок екстенсивних чинників (розширення господарської діяльності на звільнених територіях та повернення переселенців до рідних місць (Харківська, Сумська, Чернігівська, Херсонська обл.)), так і інтенсивних (посилення економічної активності бізнесів в усіх регіонах, які стають безпечнішими);

Складнощі доступу до зовнішніх ресурсів виявлять певні девальваційні та інфляційні погіршення, альтернативою чому може бути втрата резервів або більш жорстка фіскальна і монетарна політика (те й інше суперечить завданням розвитку і зростання). Окремі ускладнення можуть виникнути з виплатами за зовнішніми зобов'язаннями, на виконання яких потрібно буде використання валютних резервів. Тому девальвація гривні, а відтак і інфляція можуть виявитись кращою

альтернативою, і за нашим прогнозом їх рівні дещо перевищуватимуть владні очкування. Між тим, підвищення інфляції може виявитись полегшенням для виконання бюджетних видатків, внаслідок збільшення номінального ВВП;

Зменшення зовнішніх надходжень означає, що зростатиме внутрішній борг, який, втім, легше рефінансувати. Однак, водночас, потрібно буде вирішувати суперечність — потреби уряду у збільшенні залучених коштів провокуватимуть підвищення доходності за облігаціями, що здорожчуватиме обслуговування боргів і зрештою вкрай негативно вплине на інфляцію і валютний ринок

Тривалість та вплив пандемії COVID-19, а також ефективність державної підтримки на дату підготовки цієї фінансової звітності залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності компанії Товариства в майбутніх періодах.

Незважаючи на те, що, на момент випуску даної фінансової звітності ситуація все ще знаходиться в процесі розвитку, представляється, що негативний вплив на світову економіку і невизначеність щодо подальшого економічного зростання можуть в майбутньому негативно позначитися на фінансовому становищі і фінансових результатах Компанії. Керівництво Товариства уважно стежить за ситуацією і реалізує заходи щодо зниження негативного впливу зазначених подій

Росія вторглася в Україну 24 лютого 2022 року. Велика кількість загиблих, руйнування житла та інфраструктури, гуманітарна катастрофа величезного масштабу мають руйнівні економічні наслідки. Економіка України під час війни: оперативна оцінка. Через обмеження в зборі статистичних даних під час війни точні дані про економічну активність практично відсутні, але прогнози дають Україні падіння ВВП у 2022 році від -10% (МВФ) до -35-40% (попередній прогноз українського уряду) за умови, що окуповані Росією території не розширюватимуться, а активна фаза війни не триватиме довше за кілька місяців.

МВФ, який відновив роботу свого представництва в Україні, очікує, що економічне зростання України у 2023 році поліпшиться до 2%, тоді як для 2022 цей показник вказаний на рівні -29.1%, головним чином, через війну. Але у 2024 році МВФ прогнозує зростання ВВП України до 3.2%

Управлінський персонал вважає, що він вживає належні заходи на підтримку стабільної діяльності Товариства, необхідні за існуючих обставин. Подальша нестабільність умов здійснення діяльності може спричинити негативний вплив на результати діяльності та фінансовий стан Товариства, характер та наслідки якого на поточний момент визначити неможливо.

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятись від оцінки управлінського персоналу. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.4. Умови операційної діяльності та політична ситуація в країні.

Руйнівні наслідки вторгнення Росії в Україну охоплюють всі сфери життя.

Попри бойові дії, які продовжуються на Сході і Півдні, Україна, завдяки підтримці та допомозі міжнародних партнерів, зуміла утримати економіку країни від краху. Навіть більше, упродовж осінніх місяців демонструє хоча й хиткі, але все ж очевидні ознаки стабілізації.

Економіка України відчутно залежить від світових процесів. Але і світ уже певною мірою залежить від України, а точніше – перебігу військової агресії проти неї. Основні глобальні зовнішньоекономічні ознаки такі:

- надзвичайно висока інфляція в розвинутих країнах світу (зокрема, у США та ЄС), спровокована російськими діями на енергетичних ринках, яка супроводжується високою зайнятістю, що суттєво ускладнює проведення антиінфляційної політики;

- глобальне зміцнення долара, яке зумовлене і супроводжує підвищення процентних ставок у США, спричиняє необхідність подальшого підвищення процентних ставок в інших країнах (зокрема, для недопущення значного послаблення національних валют), що виявляє негативний тиск на економічну активність і економічне зростання;

- головні центральні банки, як і раніше, змушені посилювати антиінфляційні заходи, насамперед шляхом підвищення жорсткості монетарної політики, що може мати рецесійні наслідки для економік (зокрема, внаслідок глобального подорожчання біржових товарів);

- зниження економічної активності у провідних країнах світу неминує депресивно тисне на висхідні економіки (наприклад, Китай), що призводить до зниження глобальної ділової активності у коротко- і середньостроковій перспективі;

- для висхідних країн ситуація погіршується прискоренням відтоку капіталів до «тихих гаваней» (насамперед на американські ринки); це вимагає стрімкого підвищення не лише процентних ставок, а й резервних вимог, що обмежує доступ до фінансових ресурсів;

Хоча на розвинутих ринках проявляються ознаки стабілізації, однак очікування бізнесу залишаються низькими, що має додатковий стримувальний вплив на економічне відновлення.

Для України у стані війни рівень інфляції наразі є досить стриманим. Попри те, що у липні Національний банк підвищив офіційний фіксований курс гривні до долара до 36,6, різниця із ринковим курсом зберігається. А це змушує НБУ продавати валюту з резервів, щоб підтримати гривню.

Підтримати валютні резерви, так само, як і видатки бюджету під час війни Україні допомагають гранти та позики від міжнародних партнерів.

Міжнародні резерви України станом на 1 січня 2024 року становили 40,5 млрд дол. США, таким чином за 2023 рік зрісши на 42%.. Міжнародна допомога разом із розміщенням валютних ОВДП на близько 4,5 млрд дол. США дали змогу: компенсувати чисті інтервенції НБУ з продажу валюти (28,6 млрд дол. США), профінансувати виплати країни за обслуговування та погашення державного боргу в іноземній валюті (9,0 млрд дол. США) та наростити міжнародні резерви до рівня, що є достатнім для підтримання курсової стійкості і надалі.

Фінансовий ринок України з осені починає доволі надійно функціонувати, що навіть дозволило НБУ проводити окремі заходи валютної лібералізації. Звичайно, курсова динаміка залишалася чутливою до зовнішніх негараздів. Так, після курсового шоку в середині вересня, який НБУ змушений був «гасити» масованими інтервенціями, упродовж наступних двох місяців гривня навіть дещо зміцнилася, що, водночас, послабило імпортований інфляційний тиск.

Керівництво вважає, що вживає належні заходи для підтримки стабільної діяльності Товариства, необхідні за існуючих обставин. Враховуючи набутий досвід забезпечення стійкості та безперервності діяльності в умовах повномасштабної війни, Товариство розраховує очікувані ризики на 2023 р. та розробляє плани щодо подальшої діяльності та керування ризиками.

Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку керівництва щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятися від оцінок керівництва.

2.5. Специфіка діяльності

Факторинг – придбання права вимоги на виконання зобов'язань у грошовій формі за поставлені товари чи надані послуги із прийняттям на себе ризику виконання таких вимог і прийомів платежів (п.3 ст.49 ЗУ «Про банки і банківську діяльність»).

Згідно з ч.1 ст.1077 Цивільного кодексу України за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату, а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Однак у наведених визначеннях є колізія. Згідно із ЦКУ за договором факторингу клієнт відступає грошові вимоги до третьої особи (боржника). У Законі «Про банки та банківську діяльність» факторинг - придбання права вимоги на виконання зобов'язань у грошовій формі за поставлені товари чи надані послуги. Виникає питання: норми якого закону підлягають переважному застосуванню? Ми вважаємо, що мають застосовуватися положення ЦКУ, і ось чому.

У листі Міністерства юстиції України «Щодо практики застосування норм права у випадку колізії» від 26.12.2008 року №758-0-2-08-19 зазначено таке: «У разі існування неузгодженості між нормами, виданими одним і тим самим нормотворчим органом, застосовується акт, виданий пізніше, навіть якщо прийнятий раніше акт не втратив своєї

чинності. Така неузгодженість може виникнути внаслідок того, що прийняття нової норми не завжди супроводжується скасуванням "застарілих" норм з одного й того ж питання. ЦКУ було прийнято у 2003 році, тоді як Закон «Про банки та банківську діяльність» - у 2001 році.

Також слід врахувати, що при правозастосуванні застосовується не закон як нормативно – правовий акт загалом, а відповідна правова норма чи її частина, за змістом якої і визначається, є ця норма спеціальною чи загальною.

Оскільки визначення факторингу, наведене в Законі «Про банки та банківську діяльність», не містить особливостей регулювання майнових відносин суб'єктів господарювання, а встановлює загальні правила, які не узгоджуються із відповідними правилами ЦКУ, ми вважаємо, що слід застосовувати положення ЦКУ.

Для розмежування договорів факторингу та договорів відступлення прав вимоги необхідно знати, що може бути оплатою за передане право вимоги. Слід звернути увагу на Постанову Верховного Суду України від 10.07.2007 року №26/347-06-6531, у якій суд, на підставі визначення договору факторингу, що його містить ЦКУ, дійшов висновку, що такий договір спрямований на фінансування однією стороною іншої шляхом передачі в її розпорядження певної суми грошових

коштів. Тобто наявне надання фактором послуги. Вона надається за плату, розмір якої визначається договором. При цьому грошова вимога, яка передається клієнтом фактору, не може бути платою за надану останнім фінансову послугу.

Отже, якщо за договором за певну винагороду передається право вимоги грошового боргу, то такий договір є договором факторингу, за яким фактором може бути лише банк або інша фінансова установа. Якщо ж передається право вимоги грошового боргу без плати за послугу або передається за винагороду право вимоги не грошового боргу, то договір не вважається факторинговим, а є договором відступлення права вимоги, і новим кредитором за таким договором може бути будь-яка особа. Розмір винагороди фактора за надані послуги законодавством не регулюється і встановлюється сторонами в договорі факторингу за домовленістю сторін.

2.6. Нові та переглянуті стандарти та їх тлумачення

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата
МСБО 1 «Подання фінансової звітності» (липень 2020)	Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду. Сутність поправок: - уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду; - класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків; - роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; і «урегулювання» визначається як погашення зобов'язання грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють собою економічні вигоди, або власними дольовими інструментами, які класифікуються як капітал. Поправки повинні застосовуватися ретроспективно.	01 січня 2023 року
МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість» (лютий 2021)	У лютому 2021 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки до МСБО (IAS) 1 та Практичного керівництва з МСФЗ (IFRS) 2 "Визначення суттєвості". Поправки включають: Заміна вимог до компаній розкривати свої «основні положення» облікової політики (significant accounting policies) вимогою розкривати «суттєві положення» облікової політики (material accounting policies); і Додавання керівництва про те, як компаніям слід застосовувати концепцію суттєвості при прийнятті рішень щодо розкриття облікової політики. Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо, розглядаючи разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності, вона за обґрунтованими очікуваннями могла б вплинути на рішення, які основні користувачі фінансової звітності загального призначення роблять на основі цієї звітності. Хоча операція, інша подія або умова, з якою пов'язана інформація про облікову політику, може бути суттєвою (сама по собі), це не обов'язково означає, що відповідна інформація про облікову політику є суттєвою для фінансової звітності. Розкриття несуттєвої інформації про облікову політику може бути прийнятним, хоч і не вимагається. Поправки до МСБО 1 застосовуються до річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, з можливістю дострокового застосування. Оскільки поправки до ПКТ 2 надають необов'язкове керівництво щодо застосування визначення суттєвості до інформації про облікову політику, дата набрання чинності для цих поправок не є обов'язковою.	01 січня 2023 року
МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» (лютий 2021)	У лютому 2021 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки до МСФЗ (IAS) 8, в яких вводить визначення "облікових оцінок". До появи цих поправок, МСФЗ (IAS) 8 включав визначення облікової політики та визначення зміни у бухгалтерських оцінках. Поєднання визначення одного поняття (облікова політика) з іншим визначенням змін (зміна у бухгалтерських оцінках) приховує різницю між обома поняттями. Щоб зробити цю відмінність більш ясною, Рада з МСФЗ вирішила замінити визначення зміни у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок.	1 січня 2023 року

	Поправки замінюють визначення змін у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок. Згідно з новим визначенням, бухгалтерські оцінки - це «грошові суми у фінансовій звітності, оцінка яких пов'язана з невизначеністю» (monetary amounts in financial statements that are subject to measurement uncertainty). Компанія здійснює бухгалтерську оцінку задля досягнення мети, поставленої в облікової політиці. Виконання бухгалтерських оцінок включає використання суджень чи припущень з урахуванням останньої доступної надійної інформації. Ефекти зміни вихідних даних або методу оцінки, використаних для виконання бухгалтерської оцінки, є змінами в бухгалтерських оцінках, якщо вони не є результатом виправлення помилок попереднього періоду. Поправки набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, і застосовуються до змін в обліковій політиці та змін в облікових оцінках, які відбуваються на початку цього періоду або після нього.	
МСБО 12 «Податки на прибуток» (травень 2021)	У травні 2021 року Рада з МСФЗ опублікувала поправки до МСФЗ (IAS) 12, які звужують сферу застосування винятку щодо первісного визнання винятку щодо первісного визнання відповідно до МСБО 12, так що він більше не застосовується до операцій, які призводять до однакових тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню. Операція, яка не є об'єднанням бізнесів, може призвести до початкового визнання активу та зобов'язання та на момент її здійснення не впливати ні на бухгалтерський прибуток, ні на оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар, як правило, визнає зобов'язання з оренди та включає ту саму суму у початкову вартість активу у формі права користування. Залежно від застосовного податкового законодавства при первісному визнанні активу та зобов'язання щодо такої операції можуть виникнути рівновеликі оподатковувані та тимчасові різниці, що віднімаються. Звільнення, передбачене пунктами 15 і 24, не застосовується до таких тимчасових різниць, і тому організація визнає відкладене податкове зобов'язання та актив, що виникло. Компанія, що застосовує поправку вперше, має на дату початку самого раннього з представлених порівняльних періодів: (а) визнати відстрочений податковий актив – тією мірою, в якій є ймовірним наявність у майбутньому оподаткованого прибутку, проти якого можна зарахувати цю від'ємну тимчасову різницю, відкладене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що віднімаються та оподатковуються, пов'язаних: (і) з активами у формі права користування та зобов'язаннями з оренди; і (іі) з визнаними зобов'язаннями щодо виведення об'єктів з експлуатації, відновлення навколишнього середовища та аналогічними зобов'язаннями та із сумами цих зобов'язань, включених до первісної вартості відповідного активу; (б) визнати сумарний ефект первинного застосування цих поправок як коригування вступного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компонента власного капіталу, залежно від ситуації) на зазначену дату. Поправки повинні застосовуватися до операцій, які відбуваються на дату або після початку найбільш раннього з представлених порівняльних періодів. Крім того, на початок найбільш раннього з представлених порівняльних періодів відстрочений податковий актив (за умови наявності достатнього оподаткованого прибутку) і відстрочене податкове зобов'язання також повинні бути визнані для всіх тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню та оподаткуванню, пов'язаних з орендою та зобов'язаннями з виведення активів з експлуатації.	1 січня 2023 року
МСФЗ 17 Страхові контракти (липень, червень 2020)	У травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти" (МСФЗ (IFRS) 17), новий всеосяжний стандарт бухгалтерського обліку для договорів страхування, що охоплює визнання та оцінку, подання та розкриття інформації. Після набуття чинності МСФЗ (IFRS) 17 замінить МСФЗ (IFRS) 4 "Страхові контракти" (МСФЗ (IFRS) 4), випущений у 2005 році. МСФЗ (IFRS) 17 застосовується до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя, страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування та перестрахування), незалежно від типу організації, яка їх випускає, а також до певних видів договорів страхування. випускають їх, а також до певних гарантій та фінансових інструментів з ознаками дискреційної участі. Ключові зміни стандарту: - Виключення деяких видів договорів зі сфери застосування МСФЗ 17 - Спрощене подання активів і зобов'язання, пов'язаних з договорами страхування в звіті про фінансовий стан - Вплив облікових оцінок, зроблених в попередніх проміжних фінансових звітностях - Визнання і розподіл аквізиційних грошових потоків - Зміна у визнанні відшкодування за договорами перестрахування в звіті про прибутки і збитки - Розподіл маржі за передбачені договором страхування інвестиційні	1 січня 2023 року

	послуги (CSM) • Можливість зниження фінансового ризику для договорів вхідного перестрахування і непохідних фінансових інструментів • Перенесення дати вступу в силу МСФЗ 17, а також продовження періоду звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 для страхових компаній до 1 січня 2023 року • Спрощений облік зобов'язання по врегулюванню збитків за договорами, які виникли до дати переходу на МСФЗ 17 • Послаблення в застосуванні технік для зниження фінансового ризику • Можливість визначення інвестиційного договору з умовами дискреційного участі в момент переходу на новий стандарт, ніж в момент виникнення договору	
МСФЗ 16 «Оренда» (вересень 2022)	У вересні 2022 року Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (IASB) випустила документ «Зобов'язання щодо оренди при продажу та зворотній оренді», який вносить зміни до МСФЗ 16 «Оренда» додаванням параграфу 102А. Якщо операція продажу з зворотною орендою кваліфікується як операція продажу згідно з МСФЗ (IFRS) 15 "Виручка за договорами з клієнтами", продавець-орендар повинен згодом оцінити своє зобов'язання з оренди за операцією продажу з зворотною орендою таким чином, щоб не визнавати прибуток або збиток, пов'язаний з правом користування, яке він зберігає. Поправки встановлюють наступне: • Зобов'язання з оренди, первісно визнане продавцем-орендарем за операцією продажу з подальшою орендою, включає змінні орендні платежі, які не залежать від індексу або ставки, якщо їх можна обґрунтовано оцінити. Різниця між фактично здійсненими змінними орендними платежами та оціненими змінними орендними платежами, визнаними як частина первісного орендного зобов'язання, визнається у прибутку чи збитку в періоді, в якому вони були понесені. • Якщо оренда не є частиною операції продажу з подальшою орендою, зобов'язання з оренди не включають такі змінні платежі, які натомість відносяться на витрати у складі прибутку чи збитку в тому періоді, в якому відбувається подія або умова, що спричиняє такі платежі. Продавець-орендар застосовує ці зміни для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 р. або пізніше 1 січня 2024 року. Допускається дострокове застосування. Якщо продавець-орендар застосовує ці поправки для більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт. Продавець-орендар застосовує зобов'язання з оренди при продажу та зворотній оренді (див. параграф В1Г) ретроспективно відповідно до МСБО 8 до операцій з продажу та зворотної оренди операцій, укладених після дати першого застосування.	01 січня 2024 року
МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість» (жовтень 2022)	У жовтні 2022 року Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) випустила стандарт "Довгострокові зобов'язання з певними умовами", який вніс зміни до МСБО 1 "Подання фінансової звітності". Поправки вдосконалили інформацію, яку надає компанія, коли її право відкласти погашення зобов'язання принаймні на дванадцять місяців залежить від дотримання ковенантів. Поправки також стали відповіддю на занепокоєння зацікавлених сторін щодо класифікації такого зобов'язання як поточного або довгострокового. Відповідно до поправок на класифікацію зобов'язання як поточного або довгострокового впливають лише ті ковенанти, які компанія повинна виконати на звітну дату або до неї. Ковенанти, яких компанія повинна дотримуватися після звітної дати (тобто майбутні ковенанти), не впливають на класифікацію зобов'язання на цю дату. Однак, якщо довгострокові зобов'язання підлягають виконанню в майбутньому, компанії тепер повинні будуть розкривати інформацію, яка допоможе користувачам зрозуміти ризик того, що ці зобов'язання можуть бути погашені протягом 12 місяців після звітної дати. Поправки також роз'яснюють, як компанія класифікує зобов'язання яке може бути погашене власними акціями, наприклад, конвертований борг. Якщо зобов'язання включає опціон контрагента на конвертацію, який передбачає передачу власних дольових інструментів компанії, опціон на конвертацію визнається або як капітал, або як зобов'язання окремо від основного зобов'язання згідно з МСФЗ (IAS) 32 "Фінансові інструменти": Подання". Рада з МСФЗ роз'яснила, що коли компанія класифікує основне зобов'язання як поточне або довгострокове, вона може ігнорувати лише ті опціони на конвертацію, які визнаються як власний капітал.	01 січня 2024 року
МСФЗ (IFRS) 10	Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСБО (IAS) 28 застосовуються до випадків	Дата набуття

"Консолідована фінансова звітність" та МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства" «Продаж або внесок активів у угодах між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством»	продажу або внеску активів між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством. Зокрема, поправки роз'яснюють, що прибутки або збитки від втрати контролю над дочірньою організацією, яка не є бізнесом, в угоді з асоційованою організацією або спільним підприємством, які враховуються методом участі в капіталі, визнаються у складі прибутків або збитків материнської компанії лише у частці інших непов'язаних інвесторів у цій асоційованій організації чи спільному підприємстві. Аналогічно, прибутки чи збитки від переоцінки до справедливої вартості решти частки в колишній дочірній організації (яка класифікується як інвестиція в асоційовану організацію або спільне підприємство і враховується методом участі в капіталі) визнаються колишньою материнською компанією тільки в частці незв'язаних інвесторів у нову асоційовану організацію або спільне підприємство.	чинності має бути визначена Радою МСФЗ
---	--	--

Зміни в МСФЗ в 2023 році

3 01 січня 2023 року набрав чинності новий МСФЗ (IFRS) 17 “Страхові контракти” (далі – МСФЗ 17). МСФЗ 17 прийнятий на заміну МСФЗ 4 та спрямований на підвищення прозорості в обліку страхових контрактів. МСФЗ 17 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації за страховими контрактами. Ця інформація використовується користувачами фінансової звітності для оцінки впливу таких контрактів на фінансове становище, фінансові результати та грошові потоки суб'єкта господарювання. Перехід на МСФЗ 17 здійснюється ретроспективно. Суб'єкт господарювання не застосовує МСФЗ 17 до договорів фінансової гарантії, крім тих випадків, коли емітент раніше прямо заявляв про те, що вважає такі договори страховими контрактами й використовував облік, що застосовується до страхових контрактів; страхових контрактів, за якими суб'єкт господарювання є держателем страхового полісу, якщо такі контракти не є при цьому контрактами перестрахування, що утримуються (пункт 7 МСФЗ 17). До основних нововведень МСФЗ 17 належить:

- класифікація страхових та перестрахових контрактів;
 - обов'язкове відокремлення компонентів, які не є страховими;
 - визначення прибутковості страхових контрактів під час первісного визнання (наприклад, чи є страхові контракти обтяжливими);
 - вимоги до агрегування контрактів: за рівнем ризику, прибутковістю, датою випуску та іншими вимогами стандарту;
 - розширення вимог до розкриття інформації у фінансовій звітності у структурі балансу та звіті про фінансові результати;
 - актуарні розрахунки через різні методи оцінки зобов'язань.
- Суб'єкт господарювання має застосовувати МСФЗ 17 до:
- випущених ним договорів страхування, включаючи договори перестрахування;
 - утримуваних ним договорів перестрахування;
 - випущених ним інвестиційних контрактів з умовами дискреційної участі, за умови, що суб'єкт господарювання також випускає договори страхування.

Інші зміни до МСФЗ, що набирають чинності з 01 січня 2023 року:

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” та до Положення з практики МСФЗ 2 “Здійснення суджень про суттєвість”;

Зміни до МСБО (IAS) 8 “Облікові політики, зміни у бухгалтерських оцінках та помилки” – “Визначення облікових оцінок”;

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток”, документ “Відстрочений податок, пов'язаний з активами та зобов'язаннями, що виникає в наслідок однієї операції”;

Зміни до МСФЗ (IFRS) 17 “Страхові контракти” – “Перше застосування МСФЗ 17 та МСФЗ 9”;

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток” – “Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента” (документ опубліковано на сайті Ради МСБО 23.05.2023).

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” спрямовані на допомогу суб'єктам господарювання у забезпеченні розкриття облікових політик, які є більш корисними для користувачів, зокрема: замінено вимогу щодо розкриття значних облікових політик на вимогу розкривати суттєву інформацію про облікову політику; надано роз'яснення, яким чином суб'єкти господарювання мають застосовувати концепцію “суттєвості” у процесі прийняття рішень щодо розкриття облікових політик. Інформація є суттєвою, якщо від її пропуску, викривлення або приховування можна обґрунтовано очікувати вплив на рішення, які приймають основні користувачі фінансової звітності загального призначення, складеної на основі тієї фінансової звітності, яка надає фінансову інформацію про конкретну звітність суб'єкта господарювання. Інформація про облікову політику, яка пов'язана з

несуттєвими операціями, іншими подіями та умовами, є несуттєвою та не потребує розкриття. Суб'єкт господарювання не повинен розкривати в обліковій політиці стандартизовану інформацію або дублювати вимоги МСФЗ. Визначення того, чи є інформація про облікову політику суттєвою чи ні, потребує використання суджень і може призвести до додаткових зусиль, зокрема в рік прийняття змін. Декілька аспектів, коли інформація про облікову політику може бути суттєвою, зокрема: суб'єкт господарювання змінив свою облікову політику протягом звітного періоду та ця зміна призвела до суттєвої зміни інформації у фінансовій звітності; суб'єкт господарювання обрав облікову політику з одного або кількох варіантів, дозволених МСФЗ; облікова політика була розроблена згідно з МСБО 8 за відсутності відповідного МСФЗ; облікова політика пов'язана зі сферою, щодо якої суб'єкт господарювання зобов'язаний застосовувати судження або припущення під час визначення облікової політики, і суб'єкт господарювання розкриває інформацію про ці судження або припущення; бухгалтерський облік операцій є складним, і інакше користувачі фінансової звітності суб'єкта господарювання не зрозуміли б ці суттєві операції. Зміни до МСБО 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки" уточнюють різницю між змінами облікових політик та облікових оцінок, а також визначають облікові оцінки як грошові суми у фінансових звітах, щодо яких є невизначеність в оцінці. Різниця між обліковою політикою та обліковими оцінками є важливою, оскільки зміни в обліковій політиці зазвичай передбачають ретроспективне перерахування, а зміни в облікових оцінках застосовуються перспективно. Зміни до МСБО 8 також уточнюють взаємозв'язок між обліковою політикою та обліковими оцінками, зазначаючи про те, що суб'єкт господарювання визначає облікову оцінку для досягнення встановленої мети. Суб'єкт господарювання застосовує методи оцінювання та вхідні дані для розроблення облікової оцінки. Методи оцінювання включають методи наближеного оцінювання (наприклад, методи, які застосовуються для оцінки резерву під збитки для очікуваних кредитних збитків під час застосування МСФЗ 9) та методи вартісного оцінювання (наприклад, методи, які застосовуються для оцінки справедливої вартості активу або зобов'язання під час застосування МСФЗ 13). Зміни в облікових оцінках внаслідок появи нової інформації або розвитку подій не є виправленням помилки. Крім того, результати зміни вхідних даних або методики оцінки є змінами в облікових оцінках, якщо вони не впливають із коригувань помилок минулих періодів. Зміни в облікових оцінках можуть впливати на прибутки/збитки поточного періоду або поточного та майбутнього періодів. Суб'єкт господарювання розкриває інформацію про характер та суму зміни в обліковій оцінці, яка впливає на поточний період або, за очікуванням, впливатиме на майбутні періоди, за винятком, коли такий вплив неможливо оцінити. Якщо інформацію про розмір впливу на майбутні періоди не розкрито у зв'язку з неможливістю його оцінки, суб'єкт господарювання розкриває інформацію про цей факт. Зміни до МСБО 12 "Податки на прибуток" уточнюють, як суб'єкти господарювання повинні враховувати відстрочені податки на такі операції, як оренда та зобов'язання, пов'язані з виведенням з експлуатації. Зміни звужують сферу застосування щодо звільнення від первісного визнання, коли воно не застосовується до операцій, що призводять до рівних оподатковуваних та вирахованих тимчасових різниць. Отже, усім суб'єктам господарювання буде необхідно визнавати відстрочений податковий актив та відстрочене податкове зобов'язання щодо тимчасових різниць, що виникають під час первісного визнання оренди та зобов'язання, пов'язані з виведенням з експлуатації. На початку найбільш раннього порівняльного періоду суб'єкт господарювання повинен: а) визнати відстрочений податковий актив у тій мірі, в якій є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, що підлягає вирахуванню, та відстрочене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, пов'язаних з: і) активами з правом використання та орендними зобов'язаннями, та ii) витратами на виведення з експлуатації, відновлення та подібними зобов'язаннями та відповідними сумами, визнаними як частина вартості пов'язаного активу; та б) визнати кумулятивний вплив першого застосування змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на цю дату. Для зобов'язання з оренди та зобов'язання з вибуття відповідні відстрочені податкові активи та зобов'язання мають бути визнані з початку раннього з представлених порівняльних періодів, при цьому будь-який сукупний ефект має бути визнаний як коригування нерозподіленого прибутку або інших компонентів капіталу на цю дату. Операція може призвести до первісного визнання активів та зобов'язань та на момент здійснення операції не впливає на обліковий або оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар зазвичай визнає орендне зобов'язання та відповідну суму, як частину вартості активу з права користування. Залежно від застосованих норм податкового законодавства можуть виникати в такій операції рівні оподатковувані та тимчасові різниці, які підлягають вирахуванню під час первісного визнання активу чи зобов'язання. Зміни до МСБО (IAS) 12 "Податки на прибуток" – "Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента". Зміни визначають особливості обліку та розкриття інформації щодо податків на прибуток, що виникають внаслідок впровадження податкового законодавства, яке розроблене на основі типових правил Другого компонента, опублікованих

Організацією економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР).
пізніше набирають чинності такі зміни до МСФЗ:

3 01 січня 2024 року та

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов’язань як поточні та непоточні”;

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”;

Зміни до МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда” – “Орендне зобов’язання в операціях продажу та зворотної оренди”;

Зміни до МСБО (IAS) 7 та МСФЗ (IFRS) 7 – “Угоди про фінансування постачальника”;

Зміни до МСБО (IAS) 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості”.

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов’язань як поточні та непоточні”. Уточнено, що зобов’язання класифікується як непоточне, якщо суб’єкт господарювання має право відстрочити врегулювання зобов’язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду. Право відстрочити врегулювання зобов’язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду, незалежно від того, чи суб’єкт господарювання планує скористатися цим правом. Якщо право відстрочити врегулювання зобов’язання залежить від виконання суб’єктом господарювання певних умов, то таке право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо суб’єкт господарювання виконав ці умови на дату закінчення звітного періоду. Необхідно виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше. На класифікацію зобов’язання не впливає ймовірність того, що суб’єкт господарювання використає своє право відстрочити врегулювання зобов’язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду. Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами” передбачають, що, суб’єкт господарювання може класифікувати зобов’язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб’єкта господарювання відстрочити погашення цих зобов’язань обумовлене виконанням суб’єктом господарювання спеціальних умов протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду. Зокрема, в примітках необхідно буде розкрити інформацію, що дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти ризик того, що зобов’язання можуть стати такими, що підлягають поверненню протягом 12 місяців після завершення звітного періоду: а) інформацію про спеціальні умови (включно з характером спеціальних умов і тим, коли від суб’єкта господарювання вимагається їх виконувати) та балансову вартість пов’язаних зобов’язань; б) факти та обставини, якщо такі існують, які вказують на те, що суб’єктові господарювання може бути складно виконувати спеціальні умови: наприклад, про те, що суб’єкт господарювання протягом звітного періоду чи після його завершення вчинив дії, спрямовані на уникнення чи обмеження наслідків потенційного порушення. Зміни до МСФЗ 16 “Оренда” пояснюють, як суб’єкт господарювання відображає в обліку продаж і зворотну оренду після дати операції. Операція продажу з подальшою орендою – це операція, за якою суб’єкт господарювання продає актив і орендує той самий актив у нового власника на певний період часу. Внесені зміни доповнюють вимоги МСФЗ 16 щодо продажу та зворотної оренди, тим самим підтримуючи послідовне застосування цього стандарту. А саме, змінами уточнено, що орендар-продавець не визнає ніякої суми прибутку або збитку, що стосується права користування, збереженого за орендарем-продавцем. Разом з тим, це не позбавляє орендаря-продавця права визнавати у прибутку або збитку будь-який прибуток або збиток, пов’язаний з частковим або повним припиненням такої оренди. Змінами до МСФЗ 7 “Звіт про рух грошових коштів” та МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації” – “Угоди фінансування постачальників” передбачено вимоги до розкриття інформації про свої угоди фінансування постачальників, яка надає користувачам фінансової звітності можливість оцінювати вплив таких угод на зобов’язання та рух грошових коштів суб’єкта господарювання та його експозицію щодо ризику ліквідності. Ключові зміни до МСФЗ 7 та МСБО 7 включають вимоги до розкриття:

умов угод про фінансування;

балансової вартості фінансових зобов’язань, що є частиною угод про фінансування постачальників та статті, в яких відображені ці зобов’язання;

балансової вартості фінансових зобов’язань, за якими постачальники вже отримали оплату від постачальників фінансових послуг;

діапазону строків оплати як за фінансовими зобов’язаннями, які є частиною цих угод.

Згідно з змінами, суб’єкти господарювання мають розкривати тип та вплив негрошових змін балансової вартості фінансових зобов’язань, які є частиною угоди про фінансування постачальників. Зміни набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 року або після цієї дати, протягом першого року порівняльна інформація не потрібна. Зміни до МСБО 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості” є обов’язковими до застосування з 01.01.2025. Раннє застосування дозволено. Зміни стосуються визначення конвертованої (обмінюваної) валюти. Стандарт

доповнено визначенням, що таке конвертована валюта, настановами, як визначити чи є валюта конвертованою, як визначити спот-курс, якщо валюта не є конвертованою, та як розкрити це у фінансовій звітності. Необхідно визначити, чи обмінюється валюта на інші. Якщо валюта не є конвертованою/обмінюваною, суб'єкт господарювання оцінює спот-курс та розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не обмінюється на іншу валюту, впливає або очікується, що впливатиме, на фінансові результати діяльності, фінансовий стан та грошові потоки суб'єкта господарювання. Для досягнення цієї мети суб'єкт господарювання розкриває інформацію про: а) характер і фінансові наслідки того, що валюта не є конвертованою; б) використаний(і) спот-курс(и); в) процес оцінки; г) ризики, на які наражається суб'єкт господарювання через те, що валюта не є конвертованою. Стандарти зі сталого розвитку У червні 2023 року Радою зі сталого розвитку були випущені стандарти фінансової звітності зі сталого розвитку:

МСФЗ S1 “Загальні вимоги до розкриття фінансової інформації, пов’язаної зі сталим розвитком” (IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information) (далі – МСФЗ S1);

МСФЗ S2 “Розкриття інформації, пов’язаної з кліматом” (IFRS S2 Climate-related Disclosures) (далі – МСФЗ S2).

Стандарти МСФЗ S1 та МСФЗ S2 набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2024 року. Ці стандарти встановлюють вимоги до розкриття інформації про ризики та можливості, пов’язані зі сталим розвитком та зміною клімату, які можуть вплинути на грошові потоки суб'єкта господарювання, доступ до фінансування або вартість капіталу в короткостроковій, середньостроковій або довгостроковій перспективі. У січні 2023 року вступила у силу ДИРЕКТИВА (ЄС) 2022/2464 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ від 14 грудня 2022 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 537/2014, Директиви 2004/109/ЄС, Директиви 2006/43/ЄС і Директиви 2013/34/ЄС щодо корпоративної звітності зі сталого розвитку (Corporate Sustainability Reporting Directive, або CSRD) (далі – Директива 2022/2464/ЄС). Її вимоги поширюються на більшу кількість суб'єктів господарювання резидентів та нерезидентів ЄС, вона замінить директиву 2014/95/EU вже з січня 2025 року. Директива 2022/2464/ЄС потребує імплементації в законодавство України, її основними вимогами є:

- впровадження Звіту зі сталого розвитку (стаття 19a);

- розроблення Комісією стандартів звітності зі сталого розвитку (стаття 29b);

- єдиний електронний формат звітності (стаття 29d);

- окремі вимоги до аудиту звіту зі сталого розвитку (в т. ч. зміни до Директиви 2006/43/ЄС).

Директива 2013/34/ЄС імплементована в законодавство України шляхом внесення змін до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, а Директива 2006/43/ЄС – шляхом внесення змін до Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” відповідно. Розкриття інформації у Звіті сталого розвитку відносяться в цілому до діяльності суб'єкта господарювання, зокрема така інформація:

- опірність бізнес-моделі та стратегії підприємства до ризиків, пов’язаних із питаннями сталого розвитку;

- опис ролі, яку адміністративні органи, органи управління та нагляду відіграють щодо питань сталого розвитку, їхніх експертних знань і навичок, що потрібні для виконання цієї ролі, або наявність у таких органів доступу до зазначених експертних знань і навичок;

- інформація про існування схем заохочення, пов’язаних із питаннями сталого розвитку, яке пропонується членам адміністративних органів, органів управління та нагляду;

- опис основних ризиків для підприємства, зумовлених питаннями сталого розвитку та інше.

Також змінені вимоги до аудиту, зокрема в частині надання впевненості щодо звітності зі сталого розвитку та окремі вимоги до кваліфікації аудиторів. Звіт зі сталого розвитку може бути частиною Звіту про корпоративне управління. Оскільки перші звіти про сталий розвиток відповідно до Директиви 2022/2464/ЄС мають бути подані у 2025 році – для суб'єктів господарювання, фінансовий рік яких закінчується 31 грудня 2024 року, то таким суб'єктам вже зараз потрібно оцінити готовність до їх запровадження. У грудні 2023 року опубліковано ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2023/2772 від 31 липня 2023 року – доповнення Директиви 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо стандартів звітності у сфері сталого розвитку, який має застосовуватися з 1 січня 2024 року. Цим Регламентом затверджено Європейські стандарти звітності зі сталого розвитку (ESRS). Вони охоплюють як вимоги до розкриття інформації про суб'єкт господарювання, так і основні положення щодо впливу діяльності суб'єкта господарювання на екологію, соціальну сферу, а також питання управління всередині суб'єкта господарювання. На сьогодні в законодавстві України відсутні вимоги щодо складання та подання Звіту про сталий розвиток, проте питання перебуває на стадії опрацювання, тому суб'єктам господарювання необхідно розпочинати підготовчу роботу щодо вивчення та аналізу інформації, необхідної для складання Звіту про сталий розвиток.

Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу за поточний період Товариством не застосовувались.

2.7. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Товариство визначає форми подання фінансової звітності у відповідності з рекомендаціями МСБО 1.

Баланс складається методом ділення активів і зобов'язань на поточні та довгострокові.

Звіт про сукупний дохід складається методом ділення витрат та доходів за функціональною ознакою.

Звіт про зміни у власному капіталі представляється в розгорнутому форматі.

Звіт про рух грошових коштів складається відповідно до МСБО 7 прямим методом.

Примітки до фінансової звітності складаються у відповідності з обов'язковими вимогами до розкриття інформації, викладеними у всіх МСБО/МСФЗ.

Додатково повідомляємо:

- Консолідована фінансова звітність не складається.
- Припинень (ліквідації) окремих видів діяльності не було.
- Обмежень щодо володіння активами немає.
- Учасі у спільних підприємствах товариство не бере.
- Виявлених помилок минулих років та пов'язаних з ними коригувань не було.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ за 2023 рік. Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні".

На дату випуску цієї фінансової звітності таксономія UA XBRL за МСФЗ за 2023 рік ще не опублікована, а процес подання фінансової звітності за 2023 рік в єдиному електронному форматі ще не розпочато. Керівництво Компанії планує підготувати звіт iXBRL за 2023 рік та подати його у встановлені законодавством терміни.

При підготовці цієї фінансової звітності Товариство застосувало тільки обов'язкові винятки.

3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення

справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівником Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Протягом звітного періоду Товариство дотримувалось наступних принципів діяльності, обліку та складання фінансової звітності: автономність, безперервність, періодичність, нарахування та відповідності доходів і витрат, повного висвітлення, послідовності, обачності та єдиного грошового вимірника.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» до фінансової звітності Товариства включає:

- Звіт про фінансовий стан (Баланс, Форма №1);
- Звіт про сукупний дохід (Звіт про фінансові результати, Форма №2);
- Звіт про рух грошових коштів (Форма №3);
- Звіт про власний капітал (Форма № 4);
- Примітки до річної фінансової звітності підготовлені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно з МСФЗ та враховуючи НП(С) БО 1, Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Класифікація фінансових інструментів здійснюється згідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

1. фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
2. фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

1. фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
2. фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю, різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю в разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків; і
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних рахунках у банках. Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визначаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість та інші фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості обліковується за амортизованою вартістю.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При використанні такої оцінки

Товариство замість зміни очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств та інші поточні фінансові інвестиції.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих відкритих даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинений, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначаються із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансового активу тоді, коли спливає строк дії договірних прав на грошові потоки від такого фінансового активу, або він передає фінансовий актив і таке передавання відповідає критеріям для припинення визнання.

Товариство передає фінансовий актив тоді, коли воно передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу; або зберігає за собою договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу, але бере на себе договірне зобов'язання виплачувати грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою.

Якщо Товариство зберігає за собою договірні права на одержання грошових потоків від фінансового активу («первісний актив»), але бере на себе договірне зобов'язання виплачувати ці грошові потоки одному або кільком суб'єктам господарювання («кінцеві одержувачі»), то Товариство розглядає цю операцію як передавання фінансового активу тоді й лише тоді, коли виконуються всі три наведені нижче умови.

- Товариство не зобов'язане виплачувати суми кінцевим одержувачам, якщо від первісного активу йому не надійшли еквівалентні суми. Короткострокові аванси з правом повного відшкодування наданої суми з процентами, нарахованими за ринковими ставками, цю умову не порушують;

- Положення договору про передавання активів забороняють Товариству продавати первісний актив або надавати його в заставу, крім його надання кінцевим одержувачам на забезпечення свого зобов'язання виплачувати їм грошові потоки;

- Товариство зобов'язане переказувати всі грошові потоки, що були зібрані ним від імені кінцевих одержувачів, без суттєвої затримки. Крім того, Товариство не має права повторно інвестувати такі грошові потоки, за винятком інвестицій грошовими коштами та їх еквівалентами (згідно з визначенням, поданим у МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів») упродовж короткого розрахункового періоду від дати одержання коштів до дати обов'язкового їх переказу кінцевим одержувачам із передаванням процентів, одержаних від таких інвестицій, на користь кінцевих одержувачів.

Якщо Товариство в основному передає всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, то воно припиняє визнання фінансового активу та окремо визнає як активи або зобов'язання всі права та обов'язки, створені або збережені при передаванні. Передавання ризиків та вигод оцінюється шляхом порівняння вразливості Товариства до ризику пов'язаного з мінливістю сум і строків чистих грошових потоків від переданого активу (до та після передання). Товариство в основному зберігає за собою всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, якщо його вразливість до мінливості теперішньої вартості майбутніх чистих грошових потоків від фінансового активу не зазнає значних змін унаслідок передавання (наприклад, через те, що Товариство продало фінансовий актив на умовах угоди про його зворотній викуп за фіксованою ціною або за ціною продажу плюс дохід позикодавця).

Якщо Товариство має практичну здатність продати актив у цілому незв'язаній третій стороні й має змогу втілити цю можливість у життя в односторонньому порядку та без потреби у встановленні додаткових обмежень на передавання, то Товариство контроль за собою не зберегло. У всіх решті випадків Товариство зберігає за собою контроль.

3.3.5. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Подальша оцінка поточних зобов'язань відбувається за амортизованою собівартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку-фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Товариство припиняє визнання фінансових зобов'язань тоді і тільки тоді, коли вони погашені, або коли передбачений договором обов'язок виконаний, анульований, або припинений після закінчення терміну позовної давності.

3.3.6. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) якого більше одного року та вартість якого більше 20000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

Після визнання активом, основні засоби обліковуються за справедливою вартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи

збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів Товариство проводить прямолінійним методом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта.

Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Амортизація нараховується рівномірно протягом очікуваного терміну корисного використання активу з використанням наступних норм:

Перелік	Норми амортизації
Будівлі	2%
Машини та обладнання	15%
Транспортні засоби	20%
Меблі	20%
Інші	50%

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання.

3.4.4. Нематеріальні активи

Товариство відносить об'єкти, до нематеріального активу за умови виконання наступних умов:

- об'єкт відповідає визначенню нематеріального активу; та
- об'єкт відповідає критеріям визнання.

Товариство визнає нематеріальний актив, якщо і тільки якщо :

- є ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, які відносяться до активу, надходять до Компанії; та
- собівартість активу можна достовірно оцінити.

Первісно Товариство оцінює нематеріальні активи за собівартістю.

Після первісного визнання нематеріальні активи обліковуються за справедливою вартістю, за вирахуванням будь-якої подальшої накопиченої амортизації та будь-яких подальших накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Амортизація не застосовується, якщо строк користування нематеріального активу достовірно визначити неможливо.

Після списання нематеріальних активів їхня первісна вартість, разом з відповідними сумами накопиченої амортизації, вилучається з облікових записів.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в

бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати

3.7. Облікові політики щодо оренди

На початку дії договору Товариство оцінює чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування та орендне зобов'язання.

На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю, яка складається з:

- а) суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- б) будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем;
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва запасів. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

Товариство повторно оцінює чи є договір або окрема його частина договорами оренди лише у разі перегляду умов договору.

Якщо договір або окрема його частина є договорами оренди, Товариство обліковує кожен орендну складову як договір оренди, окремо від неорендних складових договорів

Товариство як орендар

Первісна оцінка

На дату початку оренди, Товариство визнає актив з права користування та зобов'язання за договором оренди. Актив з права користування оцінюється за собівартістю.

На дату початку оренди, Товариство оцінює зобов'язання за договором оренди в сумі теперішньої вартості орендних платежів, ще не сплачених на таку дату. Товариство дисконтує орендні платежі, застосовуючи відсоткову ставку, яка передбачена договором оренди. Якщо таку ставку не можна легко визначити, Товариство застосовує додаткову ставку запозичення орендаря.

До складу орендних платежів, що враховуються при оцінці орендних зобов'язань за право користування базовим активом протягом строку оренди включаються:

- фіксовані платежі (включаючи по суті фіксовані платежі) за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають отриманню;

- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, які первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди;
- суми, які будуть сплачені Товариством за гарантіями ліквідаційної вартості;
- ціна реалізації опціону на придбання активу, якщо Товариство обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю;
- штрафи за припинення договору оренди, якщо умови оренди відображають реалізацію Товариством опціону на дострокове припинення договору оренди.

Виключення для невизнання на балансі активу з права користування Товариство використовує виключення та не визнає на балансі активи з права користування щодо:

- короткострокових договорів оренди;
- договорів оренди, за якими базовий актив має низьку вартість.

Товариство застосовує виключення до договорів оренди всіх груп активів.

При застосуванні даного виключення короткостроковими вважаються договори оренди зі строком оренди до 365 днів включно. Договори оренди, що передбачають опціон на придбання базового активу не розглядаються як короткотермінові.

Товариство застосовує поріг 5 000 євро (гривневий еквівалент на дату застосування виключення), при визначенні базового активу з низькою вартістю.

За договорами оренди, до яких Товариство застосовує виключення, витрати визнаються в періоді, до якого вони належать.

Подальша оцінка

Після дати початку оренди Товариство оцінює всі актив з права користування, окрім тих, що відповідають визначенню інвестиційної нерухомості, за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації, накопиченого зменшення корисності з коригуванням на суму переоцінки орендних зобов'язань відображеної проти собівартості активу з права користування.

Амортизація активу з права користування здійснюється від дати початку оренди до кінця строку корисного використання базового активу, якщо оренда передає Товариство право власності на базовий (орендований) актив наприкінці строку оренди або якщо собівартість активу з права користування відображає факт, що Товариство скористається можливістю його придбати. В інших випадках Товариство амортизує актив з права користування з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з права користування та кінець строку оренди.

Інші вимоги до нарахування амортизації, визнання зменшення корисності за активом з права користування аналогічні вимогам, що застосовуються до власних основних засобів.

Товариство розкриває активи з права користування, окрім тих, що відповідають визначенню інвестиційної нерухомості за статтею «Основні засоби» у Звіті про фінансовий стан.

Товариство розкриває зобов'язання за договором оренди за статтею «Інші зобов'язання» у Звіті про фінансовий стан..

Після дати початку оренди Товариство розкриває у Звіті про прибутки та збитки:

- відсотки за орендним зобов'язанням, - за статтею «Інші процентні витрати»;
- змінні орендні платежі, не включені до оцінки орендного зобов'язання, - в тому періоді, протягом якого виникли події або умови, що спричинили їх нарахування, - за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати».

Орендар може вирішити не застосовувати вимоги щодо первісної та подальшої оцінки/переоцінки права користування та орендного зобов'язання, а також вимог щодо подання такої інформації у фінансовій звітності до:

- а) короткострокової оренди; та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним

Якщо орендар вирішує не застосовувати такі вимоги до короткострокової оренди чи оренди, за якою базовий актив є малоцінним, то орендар визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній

основі. Орендар застосовує іншу систематичну основу, якщо така основа більше відображає модель отримання вигоди орендарем.

Якщо орендар обліковує короткострокову оренду то він вважає цю оренду новою орендою для цілей цього стандарту, якщо

- а) відбулася модифікація оренди; або
- б) сталася будь-яка зміна строку оренди.

Переоцінка зобов'язань за договором оренди

Товариство переоцінює орендні зобов'язання у випадку суттєвого відхилення його балансової вартості від оціненої – більше, ніж на 10%.

Товариство змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна строку оренди (у зв'язку з переглядом ймовірності виконання опціону на продовження або дострокового припинення оренди);

- зміна оцінки можливості придбання базового активу;

- зміна платежів, обумовлена зміною плаваючої процентної ставки.

Товариство змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням незмінної ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна сум, які, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості;

- зміна майбутніх орендних платежів внаслідок зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів.

Товариство відображає суму переоцінки орендного зобов'язання як коригування активу з права користування (крім випадку зменшення балансової вартості активу з права користування до нуля). У випадку, коли балансова вартість активу з права користування зменшилася до нуля та відбувається подальше зменшення орендного зобов'язання, Товариство визнає решту суми у складі прибутків або збитків.

Модифікації договору оренди

Товариство розглядає модифікацію договору оренди як окремий договір оренди, якщо виконуються умови:

- модифікація збільшує сферу дії договору оренди, додаючи право на користування одним або більшою кількістю базових активів;

- компенсація за договором збільшується на суму, що відповідає ціні окремого договору за збільшений обсяг з відповідними коригуваннями, що відображають обставини конкретного договору.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, на дату набрання чинності модифікацією, Товариство:

- розподіляє компенсацію, зазначену в модифікованому договорі оренди;

- визначає строки модифікованої оренди;

- переоцінює орендне зобов'язання шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів із використанням переглянутої ставки дисконтування.

Переглянута ставка дисконтування визначається як відсоткова ставка, яка передбачена договором оренди для залишкового строку оренди або як додаткова ставка запозичення орендаря на дату набрання чинності модифікації оренди, якщо ставку відсотка, неявно передбачену в оренді, не можна легко визначити.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, на дату набрання чинності модифікацією, Товариство:

- зменшує балансову вартість активу з права користування на суму часткового або повного припинення оренди для модифікації, що зменшує обсяг договору оренди; будь-який прибуток або збиток, пов'язаний із частковим або повним припиненням оренди відображається за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати» Звіту про прибутки та збитки;

- відображає коригування активу з права користування з урахуванням усіх інших модифікацій договору оренди.

Товариство як орендодавець

Товариство як орендодавець кожен з договорів оренди класифікує як фінансову або операційну оренду.

Дана класифікація здійснюється за станом на ранішу з дат, - дату заключення договору оренди або дату прийняття сторонами на себе зобов'язань щодо погоджених основних умов договору оренди, та переглядається лише у разі модифікації договору оренди.

Оренда класифікується як фінансова, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. В іншому випадку аренда класифікується як операційна.

Класифікація оренди як фінансової або операційної залежить від суті операції, а не від форми договору.

Фінансова аренда

Первісна оцінка

На дату початку оренди Товариство відображає активи, які надані у фінансову оренду як наданий кредит в сумі чистої інвестиції в оренду за статтею «Кредити клієнтам» Звіту про фінансовий стан, та припиняє визнання об'єкта фінансового лізингу (оренди).

Чиста інвестиція в оренду розраховується як теперішня вартість орендних платежів і теперішня вартість негарантованої ліквідаційної вартості активу, дисконтована із застосуванням ставки відсотка, передбаченої в договорі.

Первісні прямі витрати включаються до первісної оцінки чистої інвестиції в оренду.

Станом на дату початку оренди, до оцінки чистої інвестиції в оренду враховуються наступні ще не отримані платежі за право користування базовим активом протягом строку оренди:

- фіксовані платежі за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають сплаті;
- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, первісно оцінені з використанням індексу або ставки на дату початку оренди;
- платежі з будь-яких гарантій ліквідаційної вартості, надані Товариству орендарем, стороною, пов'язаною з орендарем, або третьою стороною, не пов'язаною з Товариством, і спроможною з фінансової точки зору погасити зобов'язання за гарантією;
- платежі за реалізацію опціону на придбання, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує таку можливість;
- платежі в рахунок штрафів за припинення терміну дії оренди, якщо умовами оренди передбачено можливість припинення оренди орендарем.

Подальша оцінка

Товариство визнає фінансовий дохід протягом строку оренди на основі моделі, яка відображає сталу періодичну норму прибутковості на чисті інвестиції орендодавця в оренду. Фінансовий дохід відображається за статтею «Інші процентні доходи» Звіту про прибутки та збитки.

Модифікація договору фінансової оренди

Товариство розглядає модифікацію договору фінансової оренди як окремий договір, якщо одночасно виконуються умови:

- модифікація збільшує сферу дії договору оренди, додаючи право на користування одним або більшою кількістю базових активів;
- компенсація за договором збільшується на суму, що відповідає ціні окремого договору за збільшений обсяг з відповідними коригуваннями, що відображають обставини конкретного договору.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, Товариство, у тому разі, якщо оренда була б класифікована як операційна у разі чинності такої модифікації за станом на дату початку дії оренди, розглядає модифікацію як нову оренду з дати набрання чинності модифікації оренди. Товариство оцінює балансову вартість базового активу як чисту інвестицію в оренду за станом безпосередньо перед датою набрання чинності модифікації.

Всі інші модифікації, а також визнання очікуваних кредитних збитків та припинення визнання (включаючи обумовлене суттєвою модифікацією договірних грошових потоків) відображаються згідно з МСФЗ 9 за договором фінансової оренди аналогічно до відображення за іншими кредитами клієнтам.

Операційна оренда

Товариство відносить орендні платежі на дохід на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі, якщо остання більшою мірою відображає модель отримання Товариством вигод від використання предмета оренди.

Товариство відображає витрати, включаючи нарахування амортизації, понесені для отримання доходу в сумі орендних платежів як витрати у Звіті про прибутки та збитки.

Товариство включає первісні прямі витрати, понесені під час укладення договору про операційну оренду, до балансової вартості базового активу та визнає їх витратами протягом строку оренди на такій самій основі, як і дохід від оренди.

Модифікація договору операційної оренди

Товариство обліковує модифікацію операційної оренди як новий договір оренди з дати набрання чинності модифікації, якщо вона відповідає критеріям визнання оренди.

Товариство враховує всі отримані та/або нараховані платежі, пов'язані з первісною орендою як частину орендних платежів за новою орендою.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Поточний податок - це сума, яку, як очікується, необхідно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів щодо оподатковуваного прибутку чи збитків поточного та попередніх періодів. Якщо фінансова звітність затверджується до подачі відповідних податкових декларацій, оподатковуваний прибуток або податковий збиток визначаються розрахунковим шляхом. Інші податки, крім податку на прибуток, відображені у складі адміністративних та інших операційних витрат.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрхувань до резерву відпусток, включаючи відрхування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.9.2. Виплати та винагороди працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Резерв оплати відпусток розраховується на щомісячній основі. В розрахунок резерву приймаються дні невикористаної відпустки з дати прийому на роботу працівника до звітної дати (останнього дня місяця) та середня заробітна плата працівника за останні 12 місяців до дати нарахування резерву. При цьому сума резерву, що створюється може не збігатися з витратами, які будуть понесені підприємством на виплату зобов'язань, але вона має бути максимально наближена до суми реальних витрат.

Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року.

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрхування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна платня.

Винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні так і довгострокові, в залежності від виду виплат відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у розподілі прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) виплати по закінченні трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності;

в) інші поточні виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

г) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;
д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.
Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:
право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат на позики, відображений в МСБО 23 «Витрати на позики».

Витрати на позики - витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені підприємством у зв'язку із запозиченням коштів.

Витрати на позики включають:

а) витрати на сплату відсотків, обчислені за допомогою методу ефективного відсотка, як описано в МСБО 9 "Фінансові інструменти";

б) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою і визнані згідно з МСБО 17 "Оренда";

в) курсові різниці, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

14.2. Витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікованих активів.

До кваліфікованих активів відносяться:

(а) запаси;

(б) нематеріальні активи;

(в) інвестиції у нерухомість.

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу, капіталізуються..

3.10.3. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики,

щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- 1) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- 2) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ, Товариством не здійснювалися.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вихідних даних щодо справедливої вартості першого рівня.

Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків і моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які, наприклад, можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх грошових потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капіталу відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту визначається з урахуванням трьох факторів:

- вартості грошей в часі;

- вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- фактори ризику або міри ймовірності очікування у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення та зменшення вартості активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожную звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

Для розкриття інформації про кредитний ризик, надається:

- інформація про практику управління кредитним ризиком суб'єкта господарювання та її зв'язок із визнанням та оцінкою очікуваних кредитних збитків, в тому числі, про методи, припущення та відомості, що використовуються для оцінювання очікуваних кредитних збитків;
- кількісна та якісна інформація, що дає користувачам фінансової звітності змогу оцінювати наведені фінансовій звітності суми, що виникають із очікуваних кредитних збитків, включаючи зміни у величині очікуваних кредитних збитків і причини виникнення цих змін;
- інформація про величину кредитного ризику суб'єкта господарювання (тобто кредитний ризик, притаманний фінансовим активам суб'єкта господарювання та його зобов'язанням із надання кредитів), в тому числі, про значні концентрації кредитного ризику.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату. Якщо Товариство з'ясує, що кредитний ризик значно зріс до того, як договірні платежі було прострочено більш ніж на 30 днів, то спростовне припущення не застосовується.

Зменшення корисності фінансових інструментів відображається відповідно до МСФЗ 9 в наступному порядку.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, що оцінюється за амортизованою собівартістю, або за зобов'язанням із кредитування.

Очікувані кредитні збитки – це зважена за ймовірністю оцінка кредитних збитків (тобто теперішня вартість усіх недоотриманих сум грошових коштів за весь очікуваний строк дії фінансового інструмента. Недоотримані суми грошових коштів – це різниця між грошовими потоками, що належать до сплати Товариству згідно з договором, і грошовими потоками, одержання Товариство очікує. Оскільки очікувані кредитні збитки враховують суму і строковість платежів, кредитний збиток виникає навіть у тому разі, коли Товариство очікує одержання платежу в повному обсязі, але пізніше договірного строку його сплати.

Кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором, і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуванім кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Якщо станом на звітну дату кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, то Товариство оцінює резерв під збитки за таким фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює 12-місячним очікуванім кредитним збиткам.

Якщо Товариство у попередньому звітному періоді оцінило резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуванім кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, але станом на поточну звітну дату з'ясувало, що критерії такого визнання більше не виконуються, то Товариство оцінює резерв під збитки в розмірі, що дорівнює 12-місячним очікуванім кредитним збиткам станом на поточну звітну дату.

Товариство визнає суму очікуваних кредитних збитків (або здійснює відновлення корисності), що є необхідною для коригування резерву під збитки станом на звітну дату, до суми, яка має бути визнана, як прибуток або збиток від зменшення корисності в прибутку або збитку.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Методика оцінки зміни ризику настання дефолту затверджується Товариством і є невід'ємною частиною Положення про облікову політику.

Товариство на кожну звітну дату проводить перевірку боржників на предмет погашення заборгованості та нараховує резерв під збитки на підставі судження керівництва.

Клас боржника	Погашення заборгованості		
	добре	слабке	недостатнє
А	Стандартний	Під контролем	Субстандартні
Б	Під контролем	Субстандартний	Сумнівний
В	Субстандартний	Сумнівний	Безнадійний
Г	Сумнівний	Безнадійний	Безнадійний
Д	Безнадійний	Безнадійний	Безнадійний

Методика оцінки очікуваних кредитних збитків за фінансовим інструментом відображає:

- об'єктивну та зважену за ймовірністю суму, визначену шляхом оцінки певного діапазону можливих результатів;
- часову вартість грошей;
- обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію про минулі події, поточні умови та прогнози майбутніх економічних умов, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль станом на звітну дату.

Оскільки одержання обґрунтовано необхідної та підтвердженої прогнозової інформації не можливе без надмірних витрат або зусиль, Товариство спирається лише на інформацію про прострочення при визначенні того, чи зазнав кредитний ризик значного зростання з моменту первісного визнання. Незважаючи на способи оцінювання, у разі прострочення договірних платежів більш ніж на 30 днів приймається спростовне припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим активом зазнав значного зростання з моменту первісного визнання. Товариство може спростувати це припущення, якщо має необхідну та підтверджену інформацію, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль, котра показує, що кредитний ризик із моменту первісного визнання не зазнав значного зростання навіть попри те, що договірні платежі простроченої більш ніж на 30 днів. Якщо Товариство з'ясує, що кредитний ризик значно зріс до того, як договірні платежі було простроченої більш ніж на 30 днів, то спростовне припущення не застосовується.

Оскільки Товариство не має обґрунтовано необхідної та підтвердженої інформації, одержаної без надмірних витрат або зусиль з метою оцінки очікуваних кредитних збитків за весь строк дії на індивідуальній основі, очікувані кредитні збитки за весь строк дії визнаються на груповій основі з урахуванням усеосяжної інформації про кредитний ризик.

Для виявлення значного зростання кредитного ризику та визнання резерву під збитки на груповій основі Товариством створюються групи фінансових інструментів на основі спільних

характеристик кредитного ризику з метою сприяння проведенню аналізу, покликаного уможливити своєчасне виявлення значного зростання кредитного ризику.

Спільними характеристиками кредитного ризику строк порушення зобов'язання по виконанню фінансових зобов'язань за договорами фінансового кредиту.

Групи фінансових інструментів створюються за наступними категоріями порушення строку:

Відсутнє порушення строків

Порушення строків у межах 1-30 днів

Порушення строків у межах 31-60 днів

Порушення строків у межах 61-90 днів

Порушення строків у межах 91-180 днів

Порушення строків у межах 181-1095 днів

Визначення дефолту

При з'ясуванні того, чи зазнав значного зростання кредитний ризик за фінансовим інструментом, Товариство враховує зміну ризику настання дефолту з моменту первісного визнання.

При визначенні дефолту в цілях з'ясування ризику настання дефолту Товариство застосовує визначення дефолту, яке відповідає визначенню, використовуваному в цілях внутрішнього управління кредитним ризиком для відповідного фінансового інструмента, а також, якщо це є доцільним, розглядає якісні показники (наприклад, фінансові умови). Однак, при цьому застосовується спростовне припущення про те, що дефолт настає не пізніше, ніж фінансовий актив стане простроченим на 180 днів, якщо Товариство не має обґрунтовано необхідної та підтверджуваної інформації, що доводить доцільність застосування критерію з більшою тривалістю прострочення. Визначення дефолту, що використовується в цих цілях, застосовується послідовно до всіх фінансових інструментів, якщо не стане доступною інформація, яка вказує на доцільність застосування іншого визначення дефолту за конкретним фінансовим інструментом.

Часова вартість грошей

Очікувані кредитні збитки дисконтуються до звітної дати, а не до очікуваної дати дефолту або якоїсь іншої дати, за ефективною ставкою відсотка, визначеною при первісному визнанні, або за наближеною до неї ставкою. Якщо за фінансовим інструментом встановлено змінну ставку відсотка, то очікувані кредитні збитки дисконтуються з використанням ефективної ставки відсотка.

У випадку придбаних або створених кредитно-знецінених фінансових активів очікувані кредитні збитки дисконтуються за відкоригованою на кредитний ризик ефективною ставкою відсотка, визначеною при первісному визнанні.

4.7. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси гривні щодо іноземних валют НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
----------------------	---	-----------	---

Товариство має систему контролю у відношенні оцінок справедливої вартості. Зазначена система включає перевірку результатів інвестиційних операцій, а також всіх суттєвих оцінок справедливої вартості. Спеціальні механізми контролю включають:

- перевірку річної фінансової звітності компаній, власниками корпоративних прав яких являється.

Справедлива вартість являє собою суму, на яку можна обміняти фінансовий інструмент при здійсненні поточної операції між двома зацікавленими сторонами, за винятком випадків вимушеного продажу або ліквідації. Найкращим підтвердженням справедливої вартості є ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку.

У випадках, коли справедлива вартість фінансових інструментів і фінансових зобов'язань, визнаних у балансі, не може бути визначена на підставі даних активних ринків, вона визначається з використанням методів оцінки, включаючи модель дисконтованих грошових потоків або на підставі звіту професійного оцінювача, що має відповідний сертифікат.

Оціночна справедлива вартість фінансових інструментів розраховувалася Товариством виходячи з наявної ринкової інформації (якщо така існує) та відповідних методології оцінки. Однак, для інтерпретації ринкової інформації з метою визначення оціночної справедливої вартості необхідні суб'єктивні судження. Незважаючи на те, що керівництво Товариства використало наявну ринкову інформацію та звіти оцінювача щодо справедливої вартості фінансових інструментів, ці дані можуть не відображати вартість, яка могла б бути отримана за існуючих обставин.

4.8. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Товариство має сформулювати закриті вхідні дані, користуючись інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але воно має скорегувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну Товариству синергію). Товариству не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, Товариство має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, яку можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань із використанням закритих вхідних даних 3-го рівня, які протягом поточного звітного періоду не призвели до зміни розміру прибутку або збитку звітного періоду.

4.9. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Товариство оцінює справедливу вартість фінансових інструментів з використанням наступної ієрархії оцінок справедливої вартості, враховуючи суттєвість даних, що використовуються при формуванні зазначених оцінок:

Рівень 1 – котирування на активному ринку у відношенні ідентичних фінансових інструментів

Рівень 2 – дані, що відрізняються від котирувань, що відносяться до першого рівня, доступні безпосередньо (тобто котирування) або опосередковано (тобто дані, похідні від котирувань). Дана категорія включає інструменти, що оцінюються з використанням ринкових котирувань на активних ринках для схожих інструментів, ринкових котирувань для схожих інструментів на ринку, що не розглядаються в якості активних, або інших методів оцінки, всі використані дані яких безпосередньо або опосередковано ґрунтуються на спостережуваних вихідних даних.

Рівень 3 – дані, які не є доступними. Дана категорія включає інструменти, що оцінюються з використанням інформації, не ґрунтованої на спостережуваних вихідних даних, при тому, що такі неспостережувані дані надають суттєвий вплив на оцінку інструмента. Дана категорія включає інструменти, що оцінюються на основі котирувань схожих інструментів, у відношенні до яких вимагається використання суттєвих неспостережуваних коригувань або суджень для відображення різниці між інструментами.

Класи активів та	1 рівень	2 рівень	3 рівень	Усього
-------------------------	-----------------	-----------------	-----------------	---------------

зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	(ті, що мають котирування, та спостережувані)		(ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		(ті, що не мають котирувань і не є спостережуваним и)			
Дата оцінки	31.12.23	31.12.2022	31.12.23	31.12.2022	31.12.23	31.12.2022	31.12.23	31.12.2022
Грошові кошти	31	16	-	-	-	-	31	16
Торговельна та інша дебіторська заборгованість, тис грн	-	-	95	95	1078	315	1173	410
Торговельна та інша кредиторська заборгованість, тис грн.	-	-	6	5	950	174	956	179

У Товариства за звітний період відсутнє переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

4.10. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2022	31.12.2023	31.12.2022	31.12.2023
Грошові кошти	16	31	16	31
Фінансові інвестиції в корпоративні права	4793	4793	4793	4793
Довгострокова дебіторська заборгованість	-	-	-	-
Поточна дебіторська заборгованість	410	1173	410	1173
Довгострокові зобов'язання і забезпечення	8	-	8	-
Поточна кредиторська заборгованість	179	956	179	956

Керівництво Товариства визначило, що справедлива вартість грошових коштів, поточної дебіторської заборгованості та поточної кредиторської заборгованості приблизно дорівнює їх балансовій вартості, головним чином, у зв'язку з нетривалими строкам погашення цих інструментів.

Товариство оцінює довгострокову дебіторську заборгованість (позики з фіксованими ставками) на основі таких параметрів, як відсоткові ставки, фактори ризику, індивідуальна платоспроможність. На основі цієї оцінки для обліку очікуваних збитків по цій дебіторській заборгованості створюються оціночні резерви.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

5. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах Товариства.

Непоточні активи

Нематеріальні активи:

На дату звіту нематеріальні активи враховуються за моделлю первісної вартості з урахуванням можливого зменшення корисності відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Нематеріальні активи станом на звітну дату відсутні.

Основні засоби:

Основні засоби компанії відображені у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби». Основні засоби враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду товариству різними способами, враховувати окремо. Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, оцінені за їх справедливою вартістю. Строк корисної експлуатації основних засобів визначається виходячи з очікуваної корисності активу. Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводиться прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з місяця наступного з місяця придбання активу коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Станом на звітну дату основні засоби відсутні

<i>Актив</i>	<i>Код рядка балансу</i>	<i>На початок звітнього періоду</i>	<i>На кінець звітнього періоду</i>
Основні засоби	1010	0	0
Первісна вартість	1001	0	0
Накопичена амортизація	1002	0	0

Довгострокова дебіторська заборгованість.

Під час первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за її справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу. Витрати за операцією - це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;

- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Після первісного визнання довгострокову дебіторська заборгованість відображається в балансі за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, тобто за вартістю при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

Станом на звітну дату Товариство не обліковує довгострокову дебіторську заборгованість.

Оборотні активи.

Дебіторська заборгованість

Станом на звітну дату на балансі Товариства обліковується поточна дебіторська заборгованість що складається із:

	<i>На початок звітнього періоду</i>	<i>На кінець звітнього періоду</i>
Дебіторська заборгованість за правами грошової вимоги до боржників	32	33
Дебіторська заборгованість за позиками виданими у формі фінансового кредиту	0	10
Аванси видані	0	0
Дебіторська заборгованість за відсотками нарахованими, строк оплати яких ще не настав Первісна вартість юридичних осіб резидентів Первісна вартість заборгованості фізичних осіб резидентів Резерв під можливі кредитні збитки	0	0
Дебіторська заборгованість з факторингу	190	0
Дебіторська заборгованість не пов'язана з наданням фінансових послуг	20	1130
Чиста вартість дебіторської заборгованості	410	1173

Дебіторська заборгованість за правами грошової вимоги до боржників є конфіденційною інформацією та розкривається у фінансовій звітності лише у розрізі статусу контрагентів.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації, параграф Б5.1.2А та МСФЗ 13). Справедливу вартість дебіторської заборгованості, за якими не нараховуються відсотки, можна оцінити як теперішню вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент (параграф Б 5.1.1 МСФЗ 9).

Строки погашення дебіторської заборгованості

Станом на 31.12.2023 року	< 1 місяця	від 1 до 3 місяців	від 3 місяців до 1 року	від 1 року до 5 років	> 5 років	Всього
дебіторська заборгованість за виданими авансами	-	-	-	-	-	-
дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	-	-	-	-	-	-
дебіторська заборгованість за нарахованими доходами	-	-	-	-	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	1173	-	-	1173
Всього	-	-	1173	-	-	1173

Нижче у таблиці наведено інформацію стосовно змін щодо очікуваних кредитних збитків щодо іншої поточної дебіторської заборгованості.

Резерв під збитки що у сумі, яка дорівнює:	31.12.2023	31.12.2022
12-м місячним очікуваним кредитним збиткам, В т.ч. за депозитами	-	-

Гроші та їх еквіваленти

Гроші та їх еквіваленти на 31.12.2023 р. складають грошові кошти на рахунках у банківських установах в сумі 31 тис. грн. Оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Грошові кошти, тис. грн.	31.12.2023	31.12.2022
Каса	-	-
Рахунки в банках	31	16

Необоротні активи, утримані для продажу, та групи вибуття

Товариство класифікує необоротні активи як утримувані для продажу, якщо на дату прийняття рішення щодо їх продажу виконуються наступні умови:

- стан необоротних активів дає змогу здійснити негайний продаж;
- існує високий ступінь імовірності продажу необоротних активів протягом року з дати класифікації.

Товариство класифікує необоротний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання.

Необоротні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку відповідно до МСФЗ 5: за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язаних з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується.

На балансі Товариства відсутні активи, призначені для продажу

Власний капітал

Станом на 31.12.2023 р. зареєстрований (пайовий) капітал Товариства складався з внесків учасників сплачених виключно у формі грошових коштів у розмірі 5 000 тис. грн., що відповідає статутним документам Товариства. Несплачена частка відсутня. Нерозподілений прибуток складає 26 тис. грн., додатковий капітал сформовано за рахунок позики від засновника у формі субординованого боргу у сумі 15 тис. грн. Термін погашення 5 років.

Структура статутного капіталу на 31.12.2023 р. представлена наступним чином:

N з/п	Повна назва юридичної особи - власника (акціонера, учасника) Товариства чи прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - власника (акціонера, учасника) та посадової особи Товариства	Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ юридичної особи - власника Товариства або ідентифікаційний номер фізичної особи	Місцезнаходження юридичної особи чи паспортні дані фізичної особи, про яку подається інформація (серія і номер паспорта, дата видачі та найменування органу, що його видав)	Частка в статутному капіталі компанії, %
1.	Фізична особа - резидент ГОЛУБ МИКОЛА ВАЛЕРІЙОВИЧ	Не надано дозвіл на розміщення інформації	Не надано дозвіл на розміщення інформації	Частка 100% у сумі 5 000 000,00 тис. грн.

Довгострокові та короткострокові позики.

Станом на звітну дату Товариство не обліковує довгострокові позики

Поточні зобов'язання та забезпечення

Назва статті	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
Поточна кредиторська заборгованість за послуги	0	0
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	0	1
у тому числі з податку на прибуток	0	
Кредиторська заборгованість за розрахунками з страхування	0	1
Кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці	5	4
Поточні забезпечення (резерв відпусток працівникам)	8	0
Інші поточні зобов'язання (заборгованість за договорами факторингу)	174	950

Товариство визнає в якості забезпечень - забезпечення відпусток, які формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці наступним чином:

Забезпечення нараховується, виходячи із заробітної плати кожного працівника за місяць та нарахованих на заробітну плату страхових внесків.

Заробітна плата нових працівників та звільнених в поточному місяці не включається до розрахунку забезпечення.

Щомісяця працівник накопичує 2 дні щорічної оплачуваної відпустки (в т. ч., якщо працівник знаходився на лікарняному).

З метою врахування підвищення (пониження) заробітної плати для обчислення забезпечення, щомісячні відрахування до забезпечень визначаються на останній робочий день місяця.

Розрахунок відрахувань до забезпечень на виплату відпусток визначається щомісячно за формулою:

Сума відрахування до забезпечень = (Фонд оплати праці + нарахування єдиного соціального внеску) / кількість календарних днів у поточному місяці (за виключенням святкових днів) x 2.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

Доходи та витрати, у тому числі прибутки та збитки.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Доходи - це збільшення економічних вигод у вигляді збільшення активів або зменшення зобов'язань, що призводить до зростання власного капіталу.

Назва статті	2022р.	2023р.
чистий дохід від реалізації	0	0
інші операційні доходи	11	62
інші доходи	0	15

Визнання витрат за 2023 року

Витрати признаються в звіті про фінансові результати, якщо виникає зменшення в майбутніх економічних вигодах, пов'язаних із зменшенням активу або збільшенням зобов'язання, які можуть бути надійно виміряні.

Витрати признаються в звіті про фінансові результати на основі безпосереднього зіставлення між понесеними витратами і відносяться до конкретних статей доходів. Якщо виникнення економічних вигід очікується впродовж декількох облікових періодів і зв'язок з доходом може прослідити лише в цілому або побічно, витрати в звіті про фінансові результати признаються на основі методу раціонального розподілу.

Витрата признається в звіті про фінансові результати негайно, якщо витрати не створюють майбутні економічні вигоди, або коли майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати вимогам визнання як актив в балансі.

Назва статті	2022р.	2023р.
Адміністративні витрати	31	68
інші операційні витрати	0	0
фінансові витрати	0	0
Витрати з податку на прибуток	0	0

Фінансовим результатом від звичайної діяльності у звітному періоді до оподаткування є отриманий прибуток у сумі 9 тис. грн.

Чистий фінансовий результат 9 тис. грн.

6. ФАКТИЧНІ ТА ПОТЕНЦІЙНІ ФІНАНСОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Податкова система

З моменту прийняття Податкового кодексу України у 2011 році, постійно приймаються зміни до нього, що змінюють (інколи кардинально) основні принципи оподаткування. Податкове, валютне та митне законодавство України часто змінюється, тому може тлумачитися по-різному. Відповідні органи можуть не погодитися з тлумаченням цього законодавства керівництвом Компанії у зв'язку з діяльністю Компанії та операціями в рамках цієї діяльності. Внаслідок цього може існувати значна невизначеність щодо забезпечення або тлумачення нового законодавства та нечіткі або відсутні правила його виконання. Податкові органи України можуть займати більш агресивну позицію у своєму тлумаченні законодавства та проведенні податкових перевірок, застосовуючи досить складний підхід. Ці фактори у поєднанні із зусиллями податкових органів, спрямованими на збільшення податкових надходжень у відповідь на зростання бюджетного тиску, можуть призвести до зростання рівня та частоти податкових перевірок, тому існує можливість, що операції та діяльність, які раніше не заперечувались, можуть бути оскаржені. У результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафів та пені. Відповідні органи можуть проводити податкові перевірки у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів.

Українське податкове законодавство не містить чітких інструкцій з певних податкових питань. Іноді тлумачення Компанією таких невизначених податкових питань призводить до зменшення загальної податкової ставки по Компанії. Як зазначено вище, таке тлумачення податкового законодавства може надзвичайно ретельно перевірятися. Наслідки таких перевірок з боку податкових органів не можуть бути оцінені з достатнім ступенем надійності, проте вони можуть бути суттєвими для фінансового стану та діяльності організації в цілому.

7.ЮРИДИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Протягом звітного періоду Товариство є стороною судових розглядів у цивільних та господарських судових процесах щодо заміни сторони виконавчого провадження та/або про стягнення заборгованості за кредитними договорами в частині невиконання або неналежного виконання зобов'язань.

Невизначеність щодо майбутніх результатів непередбачуваного судового процесу або дій регуляторних органів відсутня.

Керівництво вважає, що Товариство не понесе істотних збитків, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

8. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ.

8.1 Управління капіталом Товариства

Управління капіталом Товариства зорієнтовано на його зростання та підтримання ліквідності на рівні можливості погашення всіх поточних зобов'язань Товариства.

В системі дослідження ефективності використання капіталу Товариство виділяє наступні показники:

- показники ліквідності та платоспроможності (коефіцієнт покриття, коефіцієнт швидкої ліквідності, коефіцієнт абсолютної ліквідності);
- показники прибутковості (коефіцієнт чистої рентабельності капіталу коефіцієнт рентабельності власного капіталу).

8.2 Управління ризиками

Функція управління ризиками у Компанії здійснюється стосовно фінансових ризиків, а також операційних та юридичних ризиків. Фінансові ризики складаються з ринкового ризику (який включає валютний ризик, ризик процентної ставки та інший ціновий ризик), кредитного ризику та ризику ліквідності. Основними цілями управління фінансовими ризиками є визначення лімітів ризику й нагляд за тим, щоб ці ліміти не перевищувались. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики, що спрямовані на мінімізацію цих ризиків.

До процесу управління ризиками у Компанії залучено всі види бізнесу, які впливають на параметри цих ризиків. Управління ризиками у Компанії здійснюється на всіх рівнях організації від вищого керівництва до рівня, на якому ці ризики безпосередньо приймаються.

В рамках своєї програми по управлінню ризиками, Компанія проводить інвентаризацію своїх поточних ризикових позицій за категоріями ризику, вимірює чутливість чистого доходу і власного капіталу в рамках стохастичного і детермінованого сценаріїв. Моделі, сценарії і допущення регулярно переглядаються і оновлюються по мірі необхідності.

Проте, моделі чутливі до граничних малоймовірних сценаріїв і можуть показати невірні результати при їх настанні. Різкі можливі коливання не є однозначною підставою для перегляду оцінок, якщо вони не призводять до змін в тривалій перспективі та на постійній основі.

Аналіз чутливості не відображає того, який чистий прибуток за період міг би бути, якби були інші змінні ризику, ніж при проведенні аналізу, тому що аналіз заснований на експозиції в майбутньому інформації, відомої на звітну дату. І при цьому результати чутливості призначені для точного передбачення майбутнього власного капіталу або прибутку. Аналіз не враховує вплив майбутнього нового бізнесу, який може бути важливим компонентом майбутніх доходів. Не розглядаються всі методи, доступні для управління, що реагують на зміни у фінансовому середовищі, такі як зміна розподілу інвестиційного портфеля або коригування ставок по кредитах. Крім того, результати аналізу не можуть бути екстрапольовані для більш тривалих періодів, так як ефект не має лінійної тенденції. Тому, процес управління ризиками не може гарантувати точного передбачення майбутніх результатів.

Основні ризики, що властиві Компанії в ході її операційної діяльності, і способи їх управління представлені нижче.

Компанія при веденні професійної діяльності здійснює управління фінансовими та нефінансовими ризиками.

Фінансові ризики.

Загальний фінансовий ризик (ризик банкрутства) - ризик неможливості продовження діяльності підприємства, який може виникнути при погіршенні фінансового стану Компанії, якості його активів, структури капіталу, при виникненні збитків від його діяльності внаслідок перевищення витрат над доходами.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятих межах з одночасно оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик - ризик виникнення фінансових втрат (збитків), які пов'язані з несприятливою зміною ринкової вартості фінансових інструментів у зв'язку з коливаннями цін на чотирьох сегментах фінансового ринку, чутливих до зміни відсоткових ставок: ринку боргових цінних паперів, ринку пайових цінних паперів, валютному ринку і товарному ринку.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятих межах з одночасно оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик включає:

- процентний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на боргові цінні папери та похідні фінансові інструменти процентної ставки. Компанія зазнає впливу коливань переважних рівнів ринкових процентних ставок на свій фінансовий стан та грошові потоки. Процентна маржа може збільшуватись в результаті таких змін, але може й зменшуватись або призводити до збитків у разі виникнення несподіваних змін.

- пайовий ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на пайові цінні папери та похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є такі цінні папери;

- валютний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання курсів іноземних валют та золота. Значні коливання курсів не можуть значно вплинути на розмір прибутку Компанії, оскільки Компанія майже не проводить операцій в іноземній валюті, але це може погіршити її стан бо впливає на фінансове становище її клієнтів.

- товарний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є товари;

- інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок процентного, пайового, валютного чи товарного ризиків), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство інвестує кошти в банківські депозити в іноземній валюті та може інвестувати в цінні папери, номіновані в доларах США/ євро (наприклад, державні облігації у

доларах США/ єврооблігації України). Товариство визначило, що обґрунтовано можливим є коливання валютного курсу на ± 0.7 (у попередньому році - 2,5) відсотків.

Аналіз чутливості до валютних ризиків проведено на основі історичних даних щодо волатильності курсів іноземних валют.

Процентний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливую вартість чистих активів.

Кредитний ризик – ризик виникнення у Компанії фінансових втрат (збитків) внаслідок невиконання в повному обсязі або неповного виконання контрагентом своїх фінансових зобов'язань перед Компанією відповідно до умов договору. Розмір збитків у цьому випадку пов'язаний із сумою невиконаного зобов'язання.

До кредитних ризиків відносяться, зокрема:

ризик контрагента – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через невиконання або несвоєчасне виконання клієнтом або контрагентом за правочином щодо цінних паперів своїх зобов'язань перед Компанією;

ризик дефолту – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через невиконання або несвоєчасне виконання емітентом або особою, що видала цінний папір, що належать Компанії, своїх зобов'язань щодо виплати доходу та/або погашення цінних паперів;

Кредитний ризик виникає, головним чином, у зв'язку із дебіторською заборгованістю.

Дебіторська заборгованість

Управління кредитним ризиком, що пов'язаний із покупцями, здійснюється кожною бізнес-одиницею у відповідності до політики, процедур та системи контролю, встановленими Компанією по відношенню до управління кредитними ризиками, що пов'язані із покупцями. Кредитна якість покупця оцінюється на основі детальної форми оцінки кредитного рейтингу. Основні фактори, які беруться до уваги в ході аналізу зменшення корисності дебіторської заборгованості включають визначення того, чи прострочені виплати основної суми заборгованості більш, ніж на 365 днів, чи відомо про будь-які труднощі з огляду на грошові потоки контрагентів, зниження кредитного рейтингу або порушення первісних умов відповідного договору. Здійснюється регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості покупців. Компанія здійснює аналіз зменшення корисності заборгованості, що оцінюються індивідуально (по великим контрагентам), і резерву на зменшення корисності заборгованості, що оцінюються у сукупності (велика кількість малих дебіторів об'єднуються у однорідні групи). Компанія оцінює концентрацію ризику по відношенню до торгової дебіторської заборгованості, як низьку.

Ризик ліквідності – ризик виникнення збитків у Компанії у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання ним в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів. Ризик ліквідності існує тоді, коли існує розбіжність у строках виплат за активами і зобов'язаннями. Для управлінського персоналу Компанії надзвичайно важливо, щоб строки виплат за активами відповідали строкам виплат за зобов'язаннями, процентні ставки по активах відповідали процентним ставкам по зобов'язаннях, а якщо існують будь-яка невідповідність, щоб вона була під контролем.

Компанія здійснює управління ліквідністю з метою забезпечення постійної наявності коштів, необхідних для виконання усіх зобов'язань у визначені терміни. Політики ліквідності компанії перевіряється і затверджується управлінським персоналом.

Як правило, Компанія забезпечує наявність достатніх грошових коштів на вимогу для оплати очікуваних операційних витрат на період до 3-х місяців, включаючи обслуговування фінансових зобов'язань; це не поширюється на екстремальні ситуації, які неможливо передбачити, такі, як стихійне лихо.

До ризиків ліквідності відносяться, зокрема:

ризик ринкової ліквідності – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через неможливість купівлі або продажу активів у потрібній кількості за достатньо короткий період часу в силу погіршення ринкової кон'юнктури;

ризик балансової ліквідності – ризик виникнення збитків, виникнення дефіциту грошових коштів або інших високоліквідних активів для виконання зобов'язань перед інвесторами/контрагентами.

Зниження ризику

Компанія не використовує похідні фінансові інструменти для управління ризиками, що виникають внаслідок зміни процентних ставок, а також кредитного ризику та ризику ліквідності.

Компанія не приймала участі в будь-яких операціях з використанням похідних фінансових інструментів. Загальна програма управління ризиками направлена на відстежування динаміки

фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Компанії.

Операційні ризики

Операційний ризик включає наступні:

- **правовий ризик** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з недотриманням Компанією вимог законодавства, договірних зобов'язань, а також з недостатньою правовою захищеністю Компанії або з правовими помилками, яких припускається Компанія при провадженні професійної діяльності;
- **інформаційно-технологічний ризик** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з недосконалою роботою інформаційних технологій, систем та процесів обробки інформації або з їх недостатнім захистом, включаючи збій у роботі програмного та/або технічного забезпечення, обладнання, інформаційних систем, засобів комунікації та зв'язку, порушення цілісності даних та носіїв інформації, несанкціонований доступ до інформації сторонніх осіб та інше;
- **ризик персоналу** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з діями або бездіяльністю працівників Компанії (людським фактором), включаючи допущення помилки при проведенні операції, здійснення неправомірних операцій, пов'язане з недостатньою кваліфікацією або із зловживанням персоналу, перевищення повноважень, розголошення інсайдерської та/або конфіденційної інформації та інше.

Інші нефінансові ризики

До інших нефінансових ризиків діяльності Компанії відносяться:

- **стратегічний ризик** - ризик виникнення збитків, які пов'язані з прийняттям неефективних управлінських рішень, помилками, які були допущені під час їх прийняття, а також з неналежною реалізацією рішень, що визначають стратегію діяльності та розвитку Компанії;
- **ризик втрати ділової репутації** (репутаційний ризик) - ризик виникнення збитків, пов'язаних зі зменшенням кількості клієнтів або контрагентів Компанії через виникнення у суспільстві несприятливого сприйняття Компанії, зокрема його фінансової стійкості, якості послуг, що надаються Компанією, або його діяльності в цілому, який може бути наслідком реалізації інших ризиків;
- **системний ризик** – ризик виникнення збитків у значній кількості установ, який обумовлений неможливістю виконання ними своїх зобов'язань у зв'язку з невиконанням (несвоєчасним виконанням) зобов'язань однією установою внаслідок реалізації у неї кредитного ризику, ризику ліквідності або іншого ризику. Системний ризик, на який впливає стан економіки загалом і певною мірою відбиваються на дохідності цінних паперів та фінансових інструментів, що обертаються на ринку цінних паперів, спричинені кон'юнктурою та особливостями фондового ринку, на якому Компанія здійснює свою діяльність, несе загрозу порушення діяльності всієї фінансової системи.
- **ризик настання форс-мажорних обставин** - ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, через настання невідворотних обставин, у тому числі обставин непереборної сили, що неможливо передбачити, які призводять або створюють передумови для виникнення збоїв у роботі Компанії або безпосередньо перешкоджають її нормальному функціонуванню.

9.3 Пов'язані сторони

Пов'язаними сторонами Товариства вважаються підприємства і фізичні особи, які прямо або опосередковано здійснюють контроль над Товариством або суттєво впливають на його діяльність, а також близькі члени родини такої фізичної особи.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами відповідно до вимог МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони» належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

За 2023 рік у Товариства змінились засновники. Зміни у складі відомостей про структуру власності відбулися на основі Договору купівлі-продажу частки в статутному капіталі від 10.11.2023 та відповідно до державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу від 15.11.2023 № 1000711070005045256, Єдиний учасник Товариства Фізична особа - резидент ГОЛУБ МИКОЛА ВАЛЕРІЙОВИЧ.

Протягом 2023 року керівнику нараховано та виплачено заробітну плату у сумі 21 тис. грн. та повернуто безвідсоткову позику у сумі 42 тис. грн.

Інші операції зі зв'язаними сторонами, що виходять за межі нормальної діяльності, за звітний період не здійснювались.

Протягом звітного періоду Товариство не брало на себе істотних зобов'язань по пенсійним виплатам, оплаті вихідної допомоги або інших довгострокових зобов'язань перед ключовим управлінським персоналом, крім сплати внесків до державного пенсійного фонду у складі соціальних внесків із заробітної плати.

10. Інша інформація – суттєві події.

Фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення про можливість функціонування Товариства в майбутньому, яка передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності. Наслідки російської військової агресії може вплинути на нашу здатність генерувати доходи, призвести до вищих за очікувані втрат за кредитами, факторинговими договорами та потенційного зменшення активів. Негативний вплив може бути суттєвим через затяжний спад у місцевій, регіональній чи глобальній економічній сферах.

Керівництво стежить за станом розвитку поточної ситуації і вживає заходів, за необхідності, для мінімізації будь-яких негативних наслідків наскільки це можливо.

Введення в Україні воєнного стану зумовило виникнення додаткових ризиків діяльності суб'єктів господарювання, відповідно, Управлінським персоналом Товариства було розглянуто ризики з точки зору їх управління та застосовано низку заходів з метою зниження впливу таких ризиків на висновок Товариства щодо безперервності діяльності Товариства.

Аналіз ризиків:

1. Проаналізувавши бізнес управлінський персонал Товариства дійшов висновку що навіть опосередковано, російські зв'язки у Товариства відсутні.

2. Розглянуто можливість роботи бізнесу під віддаленим управлінням або його передислокації (якщо у Товариства буде така потреба). Обмежень роботи бізнесу під віддаленим управлінням або його передислокації не встановлено.

3. Товариством оцінюється вплив можливої мобілізації персоналу Товариства як низькій, яка суттєво не вплине на здатність Товариства виконувати свої зобов'язання.

4. Здійснено аналіз активів, які можуть бути пошкоджені або знищені внаслідок проведення військових дій. Ризик неповернення дебіторської заборгованості в умовах воєнного стану, оцінюється як високий.

5. Запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Посадові особи постійно ознайомлюються з національними та міжнародними санаційними списками, ідентифікація всіх клієнтів, які фізично знаходяться в Росії та Білорусі, або пов'язані з фізичними та юридичними особами, які підпадають під санкції.

6. Під час військових дій часто застосовуються організовані кібератаки з метою нанесення шкоди підприємствам і організаціям, незаконного використання інформації. Товариство усвідомлює реальну імовірність таких атак і вживає необхідних запобіжних заходів для аналізу своїх ризиків, ініціює обговорення питань кібербезпеки з контрагентами та споживачами фінансових послуг щодо наявності засобів та планів реагування на такі кібератаки.

Станом на звітну дату ліквідність Товариства на достатньому рівні для вирішення поточних проблем. На сьогоднішній день у Товариства немає необхідності в залученні додаткового капіталу.

На момент підписання даної фінансової звітності, Товариство не мало будь-яких значних подій, які б відповідно до МСБО 10 потребували коригування фінансової звітності за 2023 рік та додаткового відображення в примітках.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому.

10.1. Події після звітної дати

Інформація про події, що відбулись у Компанії після звітної дати до дати затвердження фінансового звіту до випуску

№ з/п	Перелік подій, що відбулись після звітної дати	Відомості про наявність подій у 2023 році	
		відображено у фінансовому звіті	не відображено у звіті, розкрито у примітках
1.	Визнання дебітора Товариства банкрутом	не було	не було
2.	Отримання інформації про значне зниження	не було	не було

	вартості запасів на звітну дату		
3.	Розгляд судової справи, що підтверджує наявність у Компанії поточного зобов'язання на звітну дату	не було	не було
4.	Прийняття рішення про суттєву реорганізацію підприємства	не було	не було
5.	Знищення значної частини активів внаслідок стихійного лиха	не було	не було
6.	Значні зміни у вартості активів Компанії після звітної дати	не було	не було
7.	Інші важливі події	не було	не було

На дату подання звітності керівництво оцінило існування наступних подій:

- події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2023 рік);
- події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певних розкриттів).

Директор

ГОЛУБ МИКОЛА ВАЛЕРІЙОВИЧ